

Rozjímání v době karantény z 6. 4. 2020

Prelát: Nové přikázání

Druhé audio z cyklu čtyř nahrávek, ve kterých Mons. Fernando Ocáriz rozjímá o Umučení Páně. Ústředním tématem je 'Pánovo nové přikázání', kterým bychom se měli řídit 'doma, v každodenních drobných projevech lásky'.

06.04.2020

Audio a přepis rozjímání Mons.

Fernando Ocáriz: Nové přikázání

(Odkaz na předchozí část: V jednotě při Poslední večeři)

ROZJÍMÁNÍ NA SVATÝ TÝDEN

Březen 2020

ČÁST II

Při Poslední večeři nám Ježíš dal nové přikázání: „Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás“ (Jan 15,12). Aby si to učedníci a každý z nás dobře zapamatoval, umyl apoštolům nohy.

Sv. Jan ve svém prvním listě píše: „Z toho jsme poznali Lásku: že Kristus za nás položil svůj život. Také my jsme povinni položit život za své bratry“ (1Jan 3,16).

Existuje mnoho způsobů, jak položit život za druhé: Rodiče, kteří s láskou pečují o své děti, nebo pracující

člověk, který vykonává svou profesi v duchu služby, nelační po zisku a snaží se zlepšovat své okolí. Svůj život za druhé pokládají také kněží, kteří se obětavě starají o každého, kdo u nich hledá Krista.

Dnes jsme zvláštním způsobem svědky toho, jak tolik lidí pokládá svůj život za druhé, počínaje zdravotnickými pracovníky, kteří nasazují svůj život za lidi postižené pandemií. Berou na sebe utrpení pacientů a jejich příbuzných, kteří u nich v mnoha případech nemohou být. Neomezují se jen na pouhé plnění povinností, protože si jsou dobře vědomi toho, kolik lidí se opírá o jejich velkorysou práci. Totéž lze říci o mnoha dalších lidech, kteří se svou tolik potřebnou a možná navenek skrytou prací zaslужují o to, aby se svět nezastavil: dopravci, pokladní v supermarketech, lékárníci, policisté atd. ...

Lidé, kteří jsou v užším kontaktu s
bolestí – lékaři, sestřičky,
zdravotnický personál a také kněží...
– různým způsobem zpřítomňují
Kristovu blízkost těm, které sužuje
nemoc, svírá strach nebo pocit
osamělosti. Modleme se za ně za
všechny, aby si, až budou unavení
nebo vyčerpaní, vzpomněli na to, že
Ježíš je jejich útěchou.

Každý z nás může nějakým
způsobem pomáhat, i kdyby šlo jen o
drobnost, jako např. poslat zprávu
nemocným, přátelům nebo známým,
kteří se cítí sami. Všichni můžeme
vyvinout nějakou iniciativu a
uplatnit svou kreativitu pro to,
abychom nějakým způsobem, který
nám karanténní opatření dovolí,
pomohli starým a zranitelným lidem.

Pánovým novým přikázáním lásky
bychom se však měli řídit i doma, v
každodenních drobných projevech
lásky, které do našich rodin a do

srdcí našich blízkých vnesou pokoj a radost. Sv. Josemaría nám radí: „Křesťanská láska nespočívá jen v dávání, ale i v porozumění.“¹

Další způsob, jak se toto přikázání může stát naším životem a jak podle něj můžeme žít, je odpuštění, omluva, upřímný zájem o druhé, ochota pomáhat si v každodenním životě, trpělivost a nyní i pokojné snášení domácí karantény...

Dnes se jasně ukazuje, že práce je především služba a že láska jí může dát hlubší smysl. Společnost se udrží jen tehdy, pokud jsou v ní lidé, kteří třeba i za cenu oběti použijí své nadání, úsilí a práci ve prospěch druhých.

Při Poslední večeři Ježíš také prosil Otce za jednotu všech, kteří se v průběhu staletí stanou jeho učedníky. „Ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni

ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal“ (Jan 17,21).

„Ut omnes unum sint“, ať všichni jsou jedno. Nejde jen o jednotu organizace, která je po lidské stránce dobře uspořádaná, ale o jednotu, kterou dává Láska s velkým L: „Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě“. Zářným příkladem toho jsou první křesťané. Skutky apoštolů vypráví: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32).

Jednota, o niž nás Ježíš prosí, není uniformitou, ale společenstvím, protože vychází z lásky. Je to jednota v různosti, projevující se v radostném soužití s rozdílností, v ochotě nechat se druhými obohacovat, v bezpodmínečné lásce k ostatním, v tom, mít je rád takové, jací jsou.

Ježíš nás upozorňuje na to, že tato jednota je podmínkou plodného předávání evangelia tj. apoštolátu:

„Aby svět uvěřil.“ Jednota, která nás neuzavírá do skupiny, ale v tomto úžasném evangelizačním poslání otevírá pro přátelství se všemi lidmi. Příklad plně prožívaného křesťanského povolání přivede naše přátele a kolegy k Ježíši, ať už k němu mají blízko, anebo jsou od něj ještě daleko.

„Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě“ (Jan 17,21). Kéž nám Pán dá dar jednoty a pomůže nám uskutečňovat ji prostřednictvím vzájemné služby.

1 Cesta, č. 463.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/rozjimani-v-dobe-karanteny-z-6-4-2020-prelat-nove-prikazani/> (07.08.2025)